

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 564

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 28 iulie 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 379 din 26 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională	1-3		
Decizia nr. 413 din 28 mai 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, în forma modificată prin Legea nr. 239/2009 pentru			
		modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului	4-7
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
		185. — Decizie privind stabilirea atribuțiilor domnului Bogdan Mircea Dumitrache, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului.....	7-8
		186. — Decizie pentru numirea doamnei Ștefania Bîrlibescu în funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Relația cu Parlamentul	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 379 din 26 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

Augustin Zegrean — președinte
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Daniel Marius Morar — judecător
Mona-Maria Pivniceru — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Simona-Maya Teodoroiu — judecător
Fabian Niculae — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind

stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Vasile Tușiu în Dosarul nr. 5.696/40/2013 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.210D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.432D/2014 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Anton Gh.

Constantin în Dosarul nr. 118/105/2014 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul identic al excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 1.432D/2014 la Dosarul nr. 1.210D/2014. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.432D/2014 la Dosarul nr. 1.210D/2014, care este primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, menționând jurisprudența relevantă a Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 151 din 18 martie 2014, nr. 479 din 23 septembrie 2014 și nr. 711 din 27 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 29 octombrie 2014 și 13 noiembrie 2014, pronunțate în dosarele nr. 118/105/2014 și nr. 5.696/40/2013, **Tribunalul Prahova — Secția I civilă și Tribunalul Botoșani — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională**, excepție ridicată de Anton Gh. Constantin și de Vasile Tuștiu în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri privind acordarea și, respectiv, actualizarea cu rata inflației a unor diferențe bănești dintre cuantumul în plată al pensiei la un moment dat și sumele reținute din aceasta pentru un anumit interval anterior.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt contrare principiului nediscriminării și al egalității de tratament, deoarece permit crearea unor tratamente diferite față de aceeași categorie socială. Se arată, în acest sens, că unii pensionari militari, aflați în aceeași situație juridică, beneficiază de pensii mărite și de indexarea aferentă — fie ca urmare a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, fie în temeiul Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, în timp ce, în cazul lor, deși pensia a revenit la cuantumul din decembrie 2010, prin decizia de pensionare contestată nu le-a fost acordată nici diferența pentru trecut, nici indexarea cuvenită.

9. De asemenea se mai arată că instanța de contencios constituțional ar trebui să sancționeze lipsa de previzibilitate a dispozițiilor legale criticate determinată de inexistența unei reglementări clare și precise în privința modalității de aplicare a majorării cuantumului pensiei prin aplicarea valorii punctului de pensie.

10. **Tribunalul Botoșani — Secția civilă** consideră că textul legal criticat este constituțional, deoarece se circumscrie ansamblului de măsuri dedicate contracarării efectelor crizei economice, iar alin. (4) se interpretează și se aplică în corelație cu celelalte prevederi ale art. 1, fără a se crea vreo discriminare între pensionarii militari.

11. **Tribunalul Prahova — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia instanței, norma juridică este suficient de clară și precisă, textul

de lege criticat, respectiv art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, statuând că, în toate cazurile, se menține în plată cuantumul mai avantajos, neputându-se diminua cuantumul cuvenit sau aflat în piață la data recalculării, acesta menținându-se până la data la care, prin aplicarea formulei de calcul prevăzute de Legea nr. 119/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011, se va obține un cuantum al pensiei mai mare decât cel aflat în plată la data recalculării. De asemenea, se mai arată că a distinge nu înseamnă a discrimina, ceea ce înseamnă că nu există discriminare în situația în care dreptul de pensie al reclamantului s-a născut în temeiul unor anumite acte normative, cu caracter special, și a făcut obiectul unor revizuri conform Legii nr. 119/2010 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, pe când dreptul la pensie de asigurări sociale pentru restul categoriilor de pensionari este reglementat de legile cu caracter general, respectiv Legea nr. 19/2000 și Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 19 iulie 2013, cu următorul conținut: „(4) *Cuquantumul pensiei cuvenite pentru luna decembrie 2010, prevăzut la alin. (1), se menține în plată până când cuantumul pensiei rezultat din înmulțirea valorii punctului de pensie cu punctajul mediu anual acordat ca urmare a recalculării sau revizuirii, conform prevederilor Legii nr. 119/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, aprobată prin Legea nr. 165/2011, cu modificările și completările ulterioare, este mai mare decât cuantumul cuvenit pentru luna decembrie 2010.*”

16. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) în componenta sa privind claritatea și previzibilitatea legii și în art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în fața legii.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând constituționalitatea acestora. Astfel, prin Decizia nr. 651 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 5 ianuarie 2015, paragraful 28, sau Decizia nr. 711 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2015, paragraful 13, Curtea a reținut că scopul Legii nr. 241/2013 este acela de a înlătura o serie de inechități suferite de pensionarii proveniți din

sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, inechități cauzate de imposibilitatea identificării documentelor care dovedesc veniturile obținute în activitatea profesională cu prilejul recalculării pensiei potrivit Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, respectiv al revizuirii pensiilor potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, aprobată prin Legea nr. 165/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 19 iulie 2011. Astfel, pentru cei în cazul cărora nu s-au putut prezenta acte care să dovedească veniturile obținute, în funcție de care s-a recalculează pensia de serviciu, la stabilirea pensiei s-a luat în calcul salariul mediu brut pe economie sau cuantumul soldelor de grad și al soldelor de funcție minime, corespunzător gradului militar deținut în acea perioadă, rezultând un cuantum al pensiei semnificativ redus în raport cu cel obținut legal în baza legislației anterioare privind pensiile militare de stat. Prin urmare, pentru aceste persoane legiuitorul a prevăzut revenirea la cuantumul pensiei avut înaintea recalculării, astfel încât să fie înlăturate aceste inechități, cauzate de motive obiective, independente de voința pensionarilor.

18. Potrivit textului legal criticat, beneficiarii Legii nr. 241/2013 vor avea în plată pensia în cuantumul din decembrie 2010 până când aceasta va ajunge să fie mai mică decât pensia stabilită ca urmare a recalculării sau revizuirii, conform prevederilor Legii nr. 119/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, aceasta din urmă fiind indexată anual, potrivit legii bugetului de stat. Așadar, potrivit Legii nr. 241/2013, pensionarii proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională nu au un nou drept de pensie, ci doar beneficiul de a primi în plată pensia în cuantumul din decembrie 2010, până când acest cuantum va fi mai mic decât pensia stabilită potrivit Legii nr. 119/2010 și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011, pensie care se calculează în funcție de valoarea punctului de pensie, valoare care se indexează anual.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Vasile Tuștiu în Dosarul nr. 5.696/40/2013 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și de Anton Gh. Constantin în Dosarul nr. 118/105/2014 al Tribunalului Prahova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 241/2013 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Botoșani — Secția civilă și Tribunalului Prahova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

19. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, inclusiv în privința art. 1 alin. (5) din Constituția României.

20. Distinct de cele reținute de Curte în deciziile menționate, instanța de contencios constituțional observă că îndepărtarea unor inechități, ce decurgeau, totuși, din lege, a fost tocmai scopul Legii nr. 241/2013, în sensul de a asigura tuturor pensionarilor militari cuantumul pensiei din decembrie 2010, dacă acesta era mai mare decât cel rezultat în urma recalculării/revizuirii întemeiate pe Legea nr. 119/2010 sau Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011. Totodată, Legea nr. 241/2013 dispune la art. 1 alin. (2) că „Plata drepturilor bănești prevăzute la alin. (1) se efectuează începând cu data de 1 octombrie 2013”, legiuitorul optând, fără niciun fel de distincție între situațiile de fapt, în sensul neacordării retroactive a vreunei indexări sau măririi.

21. De asemenea, Curtea mai reține că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în hotărârile din 8 decembrie 2009 și 31 mai 2011, pronunțate în cauzele *Munoz Diaz împotriva Spaniei*, paragraful 44, respectiv *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că drepturile decurgând din sistemul de asigurări sociale sunt drepturi patrimoniale protejate de art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, dar acest lucru nu înseamnă că implică un drept la dobândirea proprietății sau la o pensie într-un anumit cuantum (a se vedea, în același sens, și hotărârile din 12 octombrie 2004 și 28 septembrie 2004, pronunțate în cauzele *Kjartan Asmundsson împotriva Islandei*, paragraful 39, respectiv *Kopecky împotriva Slovaciei*, paragraful 35).

22. Astfel, Curtea Constituțională constată că pensia de serviciu este un beneficiu ce nu rezultă din principiul contributivității, principiu care este de esența dreptului la pensie, astfel încât legiuitorul poate, în baza unor criterii obiective, să acorde sau să retragă dreptul de pensie suplimentar aferent acesteia conform politicilor sale sociale sau economice, cu condiționările stabilite de Curte prin Decizia nr. 873 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 413

din 28 mai 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, în forma modificată prin Legea nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului

Augustin Zegrean	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, în forma modificată prin Legea nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată de Violeta Vlașcu în Dosarul nr. 23.404/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 84D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autoarea excepției de neconstituționalitate a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia, iar partea Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice a depus la dosar un punct de vedere prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 788 din 27 septembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Decizia civilă nr. 6.699 din 25 septembrie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 23.404/3/2011, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, în forma modificată prin Legea nr. 239/2009.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurenta-reclamantă Violeta Vlașcu în cadrul soluționării unei cauze având ca obiect soluționarea recursului declarat împotriva sentinței civile a Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal prin care s-a respins acțiunea având ca obiect anularea deciziei din 13 aprilie 2010 prin care s-au stabilit două indemnizații în quantum diferit

(a doua de 600 lei) pentru creșterea celor doi copii proveniți dintr-o sarcină gemelară, drepturile fiind acordate începând cu data de 7 martie 2010.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate care instituie, teoretic, o măsură socială de protecție a mamelor care au avut o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți în vederea susținerii financiare a acestora pentru primii 2 ani de viață ai copiilor contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), deoarece aduc o gravă atingere demnității umane, atâta vreme cât pentru cel de-al doilea copil rezultat dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, statul român acordă numai 600 lei, „sumă infimă și derizorie în contextul economic actual, date fiind nevoile financiare ale unei familii”. Rezultă că „măsura socială adoptată este lipsită de fundament și este strict iluzorie prin cuantumul derizoriu, raportat la nevoile reale ale unui copil pentru o dezvoltare și o creștere decentă, rezonabilă, condiții pe care statul este obligat să le asigure astfel încât omul să se poată dezvolta efectiv într-un mediu sănătos și să nu existe premisele ca o atare dezvoltare să fie inhibată prin măsuri sociale strict teoretice, fără aplicabilitate concretă”.

7. De asemenea, autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate încalcă și art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece creează o disproporție vădită între mamele cu o sarcină simplă și copiii astfel rezultați și mamele cu sarcini gemelare împreună cu copiii născuți gemeni, tripleți sau multipleți. Astfel, nu se poate admite că, odată ce legiuitorul a stabilit o indemnizație în quantum de 85%, quantum diminuat ulterior cu 15% pentru nașterea unui copil, pentru cel de-al doilea copil ar fi suficientă suma de 600 lei, în condițiile în care aceștia ar trebui să beneficieze de aceleași drepturi recunoscute celuilalt. Astfel, nu poate fi pus semnul egalității între mamele care au născut un singur copil și cele care au născut deodată mai mulți copii, întrucât, dacă s-ar adopta punctul de vedere potrivit căruia, în cazul nașterii mai multor copii (deodată), pentru cel de-al doilea copil statul nu ar mai datora indemnizația în același quantum, s-ar crea o vădită discriminare, fiind încălcat astfel principiul egalității de tratament. Punctul de reper în stabilirea indemnizației nu ar trebui să fie, așadar, numărul de sarcini, ci numărul de copii, la acesta urmând a se raporta valoarea reală a indemnizației de maternitate. În plus, norma legală criticată nu are finalitate juridică oportună, întrucât dă naștere în mod evident la situații in juste în împrejurări echivalente; spre exemplu, în cazul unui singur copil rezultat în urma nașterii se primește o indemnizație în quantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, iar dacă aceeași femeie naște un alt copil, la un anumit interval de timp, de exemplu, 2—3 ani, statul acordă aceeași indemnizație. Este evident că se creează o „discriminare pentru cel de-al doilea copil rezultat în urma unei sarcini gemelare și cel de-al doilea copil rezultat dintr-o a doua naștere, simplă de data aceasta”. „Extrapolând ideea, textul în discuție creează o discriminare inclusiv pe motivul posibilității biologice de a procrea”. În plus, arată că dreptul la indemnizație nu este *ab initio* numai al

mamei, ci și al copilului deopotrivă, întrucât mama încasează sumele de bani în considerarea strict personală a copilului căruia i-a dat naștere. Chiar din titlul ordonanței de urgență rezultă că normele cuprinse în aceasta au fost edictate exclusiv în scopul susținerii familiei în vederea creșterii copilului, creștere care ar trebui să se realizeze în același fel pentru toate persoanele, iar nu în mod discriminatoriu. În concluzie, această discriminare nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, adică nu urmărește un scop legitim și nu există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite (indemnizație de 600 lei) și scopul urmărit (protecția efectivă a copilului și a mamei care îl crește în primii 2 ani de viață).

8. Totodată, consideră că dispozițiile de lege criticate contravin și art. 47 din Constituție, deoarece este evident că prin acordarea sumei de 600 lei statul nu a luat o măsură reală și efectivă de protecție socială fermă, de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent. În final, invocă Hotărârea din 16 septembrie 2010 a Curții de Justiție a Uniunii Europene, privind interpretarea clauzei 2 punctul 1 din Acordul-cadru din Grecia privind concediul pentru creșterea copilului încheiat la 14 decembrie 1995.

9. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că dispozițiile criticate, în forma modificată prin Legea nr. 239/2009, nu contravin prevederilor constituționale ale art. 16. Natura indemnizației se desprinde din condițiile de acordare a acesteia, astfel încât instanța reține că aceasta este condiționată atât de concediul pentru creșterea copilului/copiilor, cât și de obligația realizării de venituri supuse impozitului pe venit, în ultimele 12 luni anterior nașterii copilului, menirea indemnizației fiind aceea de a suplini lipsa veniturilor părintelui în perioada concediului de creștere a copilului, lipsă care este aceeași (adică veniturile pe care le-ar fi realizat părintele), indiferent de numărul copiilor. Împrejurarea că, prin adoptarea Legii nr. 239/2009, legiuitorul a înțeles să vină cu o soluție de compromis între natura indemnizației și rațiunea stimulării creșterii natalității în condițiile în care s-a constatat o creștere a sarcinilor multiple, nu induce, în opinia instanței, concluzia că indemnizația ar fi fost consacrată ca drept al copilului. Astfel, legiuitorul a urmărit să realizeze un echilibru între faptul că lipsa veniturilor părintelui în perioada concediului de creștere a copilului, chiar dacă este aceeași, grevează mai mult situația materială a familiei în cazul nașterii de gemeni sau tripleți, coroborat cu intenția statului de a încuraja în acest fel creșterea natalității și faptul că indemnizația nu constituie, după cum rezultă din însăși configurația ei juridică, un drept al copilului, cum este, spre pildă, alocația de stat pentru copii, pentru a se pune problema egalității și nediscriminării, astfel încât să se acorde două indemnizații stabilite potrivit art. 1 alin. (1) din ordonanță, sau, după cum pretinde reclamanta, una din ele majorată chiar cu 600 lei. De altfel, autoarea excepției nu a adus critici de neconstituționalitate diferite față de cele analizate prin Decizia nr. 788 din 27 septembrie 2012 a Curții Constituționale.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depus la dosar de autoarea excepției, notele scrise ale părții Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din actul de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 17 ianuarie 2007, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 239/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 15 iunie 2009, cu următorul cuprins: „*Cuantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) se majorează cu 600 lei pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere.*” Din actul de sesizare a Curții Constituționale reiese că această formă a textului criticat este aplicabilă litigiului în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, litigiu care are ca obiect anularea Deciziei din 13 aprilie 2010 prin care s-au stabilit două indemnizații în cuantum diferit (a doua de 600 lei) pentru creșterea celor doi copii proveniți dintr-o sarcină gemelară, drepturile fiind acordate începând cu data de 7 martie 2010. Ulterior, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative care reglementează acordarea de beneficii de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 30 decembrie 2011, dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 au fost modificate, cu următorul cuprins: „*Cuantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) se majorează cu 1,2 ISR pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere.*” Însă, având în vedere considerentele Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a se pronunța asupra textelor de lege cu care a fost sesizată, în redactarea pe care au avut-o acestea la momentul stabilirii pentru autorul excepției de neconstituționalitate a dreptului la concediu și indemnizație pentru creșterea copilului, și anume art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, în forma modificată prin Legea nr. 239/2009.

14. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul social, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 26 alin. (1) referitor la viața familială și ale art. 47 privind nivelul de trai decent.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, referitor la dispozițiile Legii nr. 239/2009, prin care a fost modificat art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, în sensul reglementării majorării indemnizației pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere, dispoziții raportate la art. 16 și art. 47 din Constituție, s-a pronunțat prin Decizia nr. 788 din 27 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 786 din 22 noiembrie 2012, respingând excepția de neconstituționalitate. Cu acel prilej, Curtea a arătat că nu ignoră cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție, care, prin Decizia nr. 26 din 14 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2012, a arătat că acordarea, pentru perioada scursă de la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 239/2009, a unei singure indemnizații lunare,

indiferent de numărul de copii rezultați în urma unei nașteri, nu poate fi concepută, o asemenea interpretare echivalând cu instituirea și menținerea unui tratament discriminatoriu (prin introducerea de distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă), pe de-o parte, între copiii proveniți din sarcini simple și sarcini multiple și, pe de altă parte, între copiii rezultați din sarcini multiple aflați în întreținerea părinților firești și cei adoptați, încredințați în vederea adopției, dați în plasament ori în plasament în regim de urgență sau aflați sub tutelă.

16. Curtea a constatat însă că aceste considerente nu aveau în vedere reglementarea adoptată prin Legea nr. 239/2009, când s-a prevăzut acordarea unui spor la indemnizația prevăzută de art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 începând cu cel de-al doilea copil provenit dintr-o naștere gemelară, de tripleți sau multipleți. Din contră, Înalta Curte de Casație și Justiție a făcut o distincție clară între situația persoanelor supuse reglementării anterioare Legii nr. 239/2009 și a celor care intrau sub incidența acestei legi.

17. Cât privește critica referitoare la încălcarea dreptului la un nivel de trai decent și a dreptului copiilor și tinerilor la un regim special de protecție, Curtea a reținut că indemnizația pentru creșterea copilului este o prestație de asistență socială cu caracter universal, bazată pe principiul solidarității sociale, menită să asigure tuturor familiilor condiții corespunzătoare pentru creșterea copiilor. Această prestație este, între altele, o expresie a statului social, respectiv a obligației statului de a interveni prin măsuri adecvate pentru susținerea cetățenilor care, din motive obiective, se află în situații defavorabile, de natură să afecteze dreptul acestora la un nivel de trai decent. De asemenea, acordarea indemnizației pentru creșterea copilului poate fi privită și ca o măsură de protecție a copiilor, așa cum dispune art. 49 alin. (1) din Constituție. Cu toate acestea, acordarea dreptului în discuție reprezintă pentru legiuitor o obligație de mijloace, ce depinde în mare măsură de contextul social și economic în care este reglementată și de resursele financiare pe care statul le poate aloca în această direcție. Astfel, neavând o nominalizare expresă în Constituție, dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 reprezintă o opțiune a legiuitorului, acesta fiind liber ca, în funcție de resursele financiare disponibile, să stabilească acordarea acestui drept, conținutul și limitele acestuia, precum și condițiile în care poate fi acordat și să le modifice, atunci când realitățile economice și sociale o impun.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a reconsidera jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că indemnizația al cărei quantum este reglementat de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 se acordă, potrivit art. 1 și art. 5 din aceeași ordonanță, oricărui dintre părinții firești ai copilului care beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, cu condiția ca, în ultimul an anterior nașterii datei copilului să fi realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. În cazul sarcinilor gemelare, de tripleți sau multipleți, potrivit textului de lege criticat, cuantumul indemnizației se majorează cu 600 lei pentru fiecare copil născut dintr-o asemenea sarcină, începând cu al doilea copil. Față de această reglementare, nu pot fi reținute susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate în sensul că textul de lege criticat ar institui discriminări între mamele care au născut 2 copii la un interval de 2—3 ani (și care beneficiază de două indemnizații) și mamele care au născut

gemeni (care beneficiază de o singură indemnizație), întrucât acestea nu se află în aceeași situație juridică, din perspectiva condiției impuse de legiuitor pentru primirea concediului și a indemnizației, și anume aceea ca, în ultimul an anterior nașterii datei copilului, să fi realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

20. Pe de altă parte, chiar prin modificarea adusă, prin Legea nr. 239/2009, art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, legiuitorul a eliminat inechitățile constatate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 26 din 14 noiembrie 2011, inechități constând în acordarea, pentru perioada scursă de la intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 și până la intrarea în vigoare a Legii nr. 239/2009, a unei singure indemnizații lunare, indiferent de numărul de copii rezultați în urma unei nașteri.

21. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 1 alin. (3) din Constituție, privind statul social, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită, de vreme ce Constituția nu prevede ca drept fundamental dreptul la o indemnizație pentru creșterea copilului, ci, potrivit art. 49 alin. (2) din Constituție, statul acordă alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap. Alte forme de protecție socială a copiilor și a tinerilor se stabilesc prin lege. În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, care, prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, a statuat că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, ci constituie una dintre măsurile de protecție socială instituite de stat prin lege în virtutea rolului de stat social, dar nenominalizate expres în Constituție. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. Totodată, prin Decizia nr. 455 din 12 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 2 iunie 2011, Curtea a statuat că „indemnizația pentru creșterea copilului constituie o măsură concretă de protecție socială, fiind dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească modalitatea de acordare a acesteia, fără a aduce atingere existenței dreptului în sine”.

22. Curtea constată că nici dispozițiile art. 26 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată, nu sunt încălcate prin prevederile de lege criticate, deoarece acestea din urmă reglementează dreptul la concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și dreptul la indemnizație lunară reprezentând 85% din media veniturilor realizate în ultimele 12 luni, indemnizație care, pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere, se majorează cu 600 lei.

23. În final, referitor la invocarea de către autoarea excepției de neconstituționalitate a Hotărârii din 16 septembrie 2010 a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea reține că în Cauza C-149/10, având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate în temeiul art. 267 din Tratatul pentru funcționarea Uniunii Europene de *Dioikitiko Efeteio Thessalonikis* (Grecia), în procedura *Zoi Chatzi împotriva Ypourgos Oikonomikon*, judecătorul național a solicitat Curții de Justiție a Uniunii Europene să clarifice interpretarea clauzei 2 pct. 1 din Acordul-cadru privind concediul pentru creșterea

copilului încheiat la 14 decembrie 1995 (acord prevăzut în anexa la Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind Acordul-cadru încheiat de UNICE, CEEP și CES, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/75/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997). Instanța de trimitere a pus la îndoială compatibilitatea legislației naționale de punere în aplicare a Acordul-cadru, care a acordat mamei de gemeni o singură perioadă de concediu pentru creșterea copilului. Or, prin Hotărârea din 16 septembrie 2010, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că beneficiarii dreptului la concediu pentru creșterea copilului sunt exclusiv părinții, în calitatea lor de lucrători (paragraful 34), și că această clauză nu trebuie interpretată în sensul că nașterea de gemeni dă dreptul la un număr de concedii pentru creșterea copilului egal cu numărul de copii născuți. Cu toate acestea, interpretată în lumina principiului egalității de tratament, această clauză impune

legiuitorului național să creeze un regim de concediu pentru creșterea copilului care, în funcție de situația existentă în statul membru respectiv, să asigure părinților de gemeni un tratament care să țină cont în mod corespunzător de necesitățile lor speciale. Este de competența instanței naționale să verifice dacă reglementarea națională îndeplinește această cerință și, dacă este cazul, să dea reglementării naționale menționate, în cea mai mare măsură posibilă, o interpretare conformă cu dreptul Uniunii (paragraful 75).

24. Având în vedere acestea, Curtea observă că, prin Legea nr. 239/2009, legiuitorul a reglementat corespunzător situația specială în care se află părinții de gemeni, tripleți sau multipleți, prevăzând, prin dispozițiile de lege criticate, majorarea cu 600 lei, pentru fiecare copil începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere, a indemnizației acordate unuia dintre părinți pe perioada concediului pentru îngrijirea copilului.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Violeta Vlașcu în Dosarul nr. 23.404/3/2011 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, în forma modificată prin Legea nr. 239/2009 pentru modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind stabilirea atribuțiilor domnului Bogdan Mircea Dumitrache,
inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere propunerea ministrului energiei, întreprinderilor mici și mijlocii și mediului de afaceri, formulată prin Adresa nr. 109.272 din 27 iulie 2015,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Bogdan Mircea Dumitrache, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, este desemnat să îndeplinească atribuții în sfera de competență

a Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri. Fișa de descriere a atribuțiilor și responsabilităților și a modului de raportare a activității desfășurate se stabilește prin ordin al ministrului energiei, întreprinderilor mici și mijlocii

și mediului de afaceri. Plata drepturilor salariale ale inspectorului guvernamental și a celorlalte drepturi aferente se realizează de Secretariatul General al Guvernului, în condițiile legii, pe bază de pontaj și raport lunar de urmărire a indicatorilor punctuali ai

activității pe care o desfășoară, aprobat de reprezentantul Ministerului Energiei, Întreprinderilor Mici și Mijlocii și Mediului de Afaceri. Evaluarea anuală se realizează, în condițiile legii, pe baza raportărilor realizate în urma activității desfășurate.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 28 iulie 2015.
Nr. 185.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
pentru numirea doamnei Ștefania Bîrlibescu
în funcția de secretar de stat la Departamentul
pentru Relația cu Parlamentul

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 1 august 2015, doamna Ștefania Bîrlibescu se numește în funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Relația cu Parlamentul.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 28 iulie 2015.
Nr. 186.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

